

Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 15/10/2021 a les 13:30

Joan Reig: «Com a autor, no em ve de gust parlar de coses boniques»

Parlem amb el cantautor de Constantí i bateria d'Els Pets sobre el nou disc en solitari 'Bagatzem'

Joan Reig | Juan Miguel Morales

De què serveixen les cançons? N'hi ha per ballar, cantar... i n'hi ha que serveixen per viure i que són fruit de la necessitat. El cantautor de Constantí **Joan Reig** fa una mirada cap a l'interior amb *Bagatzem* (RGB suports, 2021) i ofereix vuit cançons i vuit poemes que condensen la bellesa de la tristesa.

En tot el disc s'hi respira una reivindicació de la vida senzilla...

Retrata el meu món local, que alhora és universal. La cançó de 'La dona del fons del pou' és la història d'algú que decideix acabar amb la seva vida. És un tema sòrdid referit a qualsevol persona de fa cinquanta o cent anys. Dones que les casaven per conveniència i a les quals la societat tenia un destí preparat sense que hi poguessin dir res.

Al disc hi ha tot un seguit de fotografies antigues. Són la imatge de les cançons?

D'alguna manera, sí. Són de l'arxiu familiar i hi ha el pare, la mare, el tiet Joan... Es titula *Bagatzem*, la forma popular de referir-se al magatzem. Abans s'hi feia molta vida. De fet, ma mare em deia que sortint del ball de Festa Major hi anaven a encaixar préssecs. M'agradava també el nom perquè un 'bagatzem' em suggereix la idea de contenidor de vida.

Les cançons són del temps del confinament?

Sí, però no he volgut que sigui un disc de pandèmia. Molta gent es va tirar a les xarxes per demostrar la necessitat de sentir-se viu i de comunicar-se. Ho entenc molt bé. Però a mi no em feia sentir còmode. Jo vaig mirar dins meu. Sabia que no hi trobaria la causa científica de la pandèmia... però m'ha fet reflexionar sobre com de malament hem fet les coses. Anem cap al caos i això es nota als poemes.

Joan Reig Foto: Juan Miguel Morales

La intenció ja era fer un disc?

No, guardava lletres per a **Els Pets** però vam endarrerir-ho un any perquè només havíem fet tres concerts de la gira. I aleshores vaig pensar que faria un altre disc meu. Si hagués estat egoista m'hauria reservat alguna cançó per al disc d'**Els Pets** perquè, clar, competeixo amb **Lluís Gavaldà**, que és un dels millors escriptors i compositors de la nostra generació; i he de filtrar molt abans de presentar res.

Quan escrius una cançó, com decideixes si serà per a Els Pets o per a Joan Reig?

?La culpa?, que va ser el senzill del primer disc, era una cançó totalment **Pets**: guitarres de 12 cordes, rif pop, tornada... Però és el to de les cançons el que em diu cap on volen anar.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=b_6laXkt8hQ

Aquest és un disc de cançons tristes?

Sí, perquè a mi, com a autor, no em ve de gust parlar de coses boniques. He fet una cançó sobre el meu fill però d'alguna manera també és un plany. La dedico a un nen de 10 anys perquè és l'última oportunitat que tinc de fer-li un a cançó infantil abans que passi a la preadolescència i llavors m'acabi engegant a la merda. La vaig escriure a darrera hora perquè les experiències que

hi ha en aquest gènere no m'animaven gaire. Sempre recomanava no fer-ne i al final també hi he caigut...

A banda de les cançons, també hi ha vuit poemes recitats.

Sí, fa anys que n'escric, però no els ensenyava. Tal com m'ha costat molt referir-me a mi mateix com a músic i, al final, com que fa tants anys que em guanyo la vida tocant penso que ja ho soc. El pare era músic i jo soc un aficionat, un apassionat de la música. Em llevo al matí i escolto música però no tinc un gran nivell tècnic. Cap grup no em llogaria per tocar la bateria... Amb la poesia em passa una cosa semblant. N'he llegit molta i sempre que vaig a una llibreria m'agrada fullejar els llibres de poesia. I de mica en mica també n'he anat escrivint. Fins ara em costava molt ensenyar-la però a poc a poc he anat sortint de l'armari per poder mostrar els meus propis poemes.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=ixLcJs8JzM0>

No coneixíem els teus poemes però sí les lletres de les teves cançons. És molt diferent fer un poema que fer una cançó?

Hi ha poemes que he convertit en lletres, i altres de rima lliure que no tenien mètrica i on he fet l'esforç, per mi molt apassionant, d'encabir-hi una música. Hi ha tres textos que vaig escriure a Torredembarra que es diuen ?Baix a mar?. Cap dels tres no tenia ni rima ni mètrica i al cap d'uns anys d'escriure'ls he posat mètrica a dos d'ells. És un joc que m'agrada i que puc fer gràcies a haver llegit molta poesia. D'altra banda, si vull que siguin cançons han de tenir rima, perquè és com la vaselina de la cançó.

Parles del mateix en un poema o una cançó?

És un altre concepte. Quan faig una cançó tinc molt d'interès que la gent l'entengui. La pots sentir a la ràdio o al cotxe i no cal que tinguis el cervell plenament dedicat a entendre-la. I amb un poema ja no m'hi capfico tant. La poesia requereix un esforç intel·lectual més gran per al lector. Ho comparo amb una pintura que no sigui figurativa. N'hi ha que diuen coses explícites i n'hi ha que no.